

[Ragnhild Andersen.]

fleste Tilfælde om Arbejderfamilier — Økonomi ikke maa forringes, fordi man kommer i den ulykkelige og uforskyldte Situation at komme til Skade under Arbejdet.

Naar jeg siger, at vort Synspunkt er, at Økonomien ikke maa forringes under Ulykker, er det klart, at vi samtidig maa erklære os bundutilfredse med, at det ved dette Lovforslags Fremsættelse ikke er kommet dertil, at den højtærede Socialminister foreslaar Afskaffelsen af 13 Ugers Bestemmelsen. Den højtærede Minister erklærer, at han anser det for meget betydningsfuldt at faa 13 Ugers Bestemmelsen ophævet. Det samme har vi fra vort Partis Side erklæret igennem to Aar, og af den Grund har vi stillet Ændringsforslag. Vi finder ikke, at den Løsning, man i Dag foreslaar, nemlig at henvise Spørgsmaalet til det Udvalg, som behandler Sygekassedagpengene, hvorefter man saa skal afvente det Resultat, Udvalget kommer til, er nogen Sikkerhed for, at 13 Ugers Bestemmelsen bliver ophævet i nær Fremtid. Det hedder i Svaret til Udvalget i Landstinget, som har anmodet Ministeriet om Svar paa Spørgsmaal vedrørende 13 Ugers Bestemmelsen, at et siddende Udvalg om Ændringer i Sygekasselovgivningen vil tage Spørgsmaalet om Dagpenge i Anledning af Sygdom under Overvejelse, og at det saa findes rigtigst foreløbig at afvente Resultatet af dette Udvalgs Arbejde. Dette Udvalg vil altsaa tage Spørgsmaalet om Sygekassedagpengene under Overvejelse, men har endnu ikke gjort det, og først naar Udvalget har taget det under Overvejelse og har afsluttet sine Overvejelser, kan man overhovedet begynde at drøfte, om det faar Indvirkning paa Dagpengene for Ulykkesforsikring.

Man kan ikke med nogen Rimelighed forvente, at vort Parti, som nu i to Aar har stillet Ændringsforslag paa dette Omraade, skulde kunne erklære sig tilfreds med en saa løs Udsigt til Fremtiden, om jeg maa sige det saadan, saa meget mindre som Arbejdernes faglige Kongresser og Generalforsamlinger i det sidste Aars Tid, ja, faktisk lige siden Krigen har stillet Krav efter Krav om at faa denne uretfærdige 13 Ugers Bestemmelse ud af Loven. Sidste Aar erklærede den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at Socialdemokratiet principielt var enig med os i dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører har udtalt noget lignende her i Dag; man er principielt enig i, at 13 Ugers Bestemmelsen maa afskaffes, men alligevel møder den ærede Ordførers Parti med et Forslag,

der ikke foreslaar at faa denne Bestemmelse ud af Loven, alligevel er der denne sorte Plet i Lovforslaget, at 13 Ugers Bestemmelsen er bibeholdt.

Jeg er i øvrigt i samme Forbindelse enig med det ærede Medlem Hr. Holger Larsen i, at det heller ikke er mit Indtryk, at den her foreslaaede Revision er en gennemgribende Revision, som bygger paa de Erfaringer, der i en Aarrække er indhøstet. Det fremgik af Udvalgsarbejdet i Fjor, at det Udvalg, som arbejdede med Revisionsbestemmelser til Ulykkesforsikringsloven, ikke, saa vidt jeg ved, havde Kompetence til at komme ind paa alle forskellige Omraader, men havde faaet bestemte Opgaver i Opdrag og derfor ikke er kommet ind paa en Række andre Omraader, som ogsaa burde have været med ved en gennemgribende Revision.

Jeg er enig med det ærede Medlem, naar han foreslaar, at vi faar et Udvalg sideordnet med Sygekasseudvalget, som skal befatte sig med Ting som Betaling ved Ulykkestilfælde, der sker undervejs til Arbejdet, og Nationalisering af Forsikringsselskaberne, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem, naar han vil udskyde Ophævelsen af 13 Ugers Bestemmelsen endnu en Gang. 13 Ugers Bestemmelsen rammer en Mængde Arbejdere, og adskillige af dem, som kommer til Skade, opnaar at blive restitueret og komme paa Arbejde igen inden for de 3 Maaneder. Man kan sige, at det er en god Ting, at de saa hurtigt bliver raske, men man maa til Gengæld tilføje, at det er ikke saa godt, at mange Arbejderhjem, hvor Manden er tilskadekommet, kommer ned i den Periode. Jeg ser i Besvarelsen af de Spørgsmaal, der fra Landstingsudvalget er stillet til Ministeriet, en Oplysning fra Sverige. Det oplyses, at man i Sverige har gjort den Erfaring, at af 10 000 Personer, der var kommet til Skade og endnu var arbejdsdygtige 4 Dage efter Ulykkestilfældet, var der kun 284, der var uarbejdsdygtige efter 13 Ugers Forløb. Hvis noget tilsvarende er Tilfældet her, vil det sige, at Tusinder af Arbejdere, som retfærdigvis burde have Dagpenge fra Ulykkesforsikringen, aldrig faar en Øre.

Mit Partis Ordfører i Landstinget, det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen, pegede ogsaa paa en Beretning, der er afgivet af Arbejdstilsynet, og hvoraf det fremgaar, at Arbejdere her i Landet, som staar i deres Virksomheder med svære Blyforgiftninger, ikke holder op med deres Arbejde, før de segner af Udmattelse, fordi de ved, at de saa skal hen i Sygekassen og have 40 Øre eller maaske 1 Kr. om Dagen, idet de ikke kan